

Met veel droefheid hebben we afscheid genomen van Prof. Em. Dr. André Elewaut, Gewoon Hoogleraar aan de Universiteit Gent, stichtend lid van Belgische Vereniging voor Endoscopie van het spijsverteringsstelsel (BVES-SBED) en ere-bestuurslid van de Vlaamse Vereniging voor Gastroenterologie (VVGE) . Hij overleed op 25 april 2022 op bijna 88 jarige leeftijd.

André Elewaut promoveerde in 1959 aan de Rijksuniversiteit Gent tot Dokter in de Genees-, Heel- en Verloskunde. Hij volgde een opleiding in inwendige geneeskunde bij Prof.Dr.L.Remouchamps en werd in 1963 aldaar staflid. In 1975 behaalde hij de graad van Geaggregeerde voor het Hoger Onderwijs met zijn proefschrift “ Schildklierhormoonmetabolisme bij levercirrose” dat op voorstel van de Koninklijke Academie voor Geneeskunde bekroond werd met de Winkler-Prins prijs voor de beste dissertatie uit de periode 1974-1978 en het begin werd van een belangrijke wetenschappelijke carrière.

Als dynamisch jong staflid introduceerde hij in 1962 samen met Guido Mortier de flexibele en moderne gastroscopie in de dienst van Prof. Remouchamps. Na het overlijden in 1969 van Prof Regniers en Prof Remouchamps werden de twee diensten inwendige geneeskunde samengevoegd en opgesplitst in subdisciplines met Prof. F. Barbier als diensthoofd Gastroenterologie. André kreeg toen de volle kans om een jonge generatie dokter-assistenten op te leiden die samen met hem als pioniers de endoscopie ontwikkelden, eerst van het bovenste en dan van het onderste gastrointestinaal stelsel. In 1973 introduceerde hij er, samen met Dr R.Hendrix , de ERCP na een opleiding bij Prof. Cremer en Prof. Gulbis in Brussel.

De endoscopie lag hem zeer nauw aan het hart en zo richtte hij in 1973 samen met collega's de Belgische vereniging voor Endoscopie van het spijsverteringsstelsel – La Société Belge d'endoscopie digestive (BVES-SBED) op waar hij eerst functioneerde als secretaris en van 1987 tot 1992 ook het voorzitterschap van opnam. Maar André bleef bovenal een clinicus en zeer actief binnen de VVGE. Regelmatig trad hij als spreker of moderator op in diverse symposia. Zijn eerste deelname dateert van 1971 waar hij op een gemeenschappelijke vergadering met de Nederlandse VGE in Leiden sprak over de “radiologische afwijkingen na pyloroplastie en vagotomie “. Hij was (co-)organisator van de Herfstsymposia in Gent in 1978, 1983, 1991 en 1999. Tevens was hij met Prof. J. Fevery co-voorzitter van het Scientific Committee van de 8ste United European Gastroenterology Week in Brussel 2000. Hij werkte ook actief mee aan de oprichting en organisatie van de Belgian Week of Gastroenterology die nu aan haar 34ste editie is.

Prof. Elewaut was jarenlang lid en voorzitter van de erkenningscommissie gastroenterologie.

In 1993 volgde hij Prof.F.Barbier op als diensthoofd Gastroenterologie en Hepatologie van het Universitair ziekenhuis Gent. Met zijn rustige vastheid, wijsheid en diplomatie vervulde hij binnen het ziekenhuis diverse bestuursfuncties inclusief voorzitter van Medische Raad en stichtend diensthoofd van de Biomedische Bibliotheek, een taak die hem bijzonder boeide. In 1995 was hij tevens voorzitter van de vakgroep Inwendige ziekten aan de Universiteit Gent. In 1999 ging Prof. Elewaut op emeritaat.

André was een minzame en bescheiden man die veel ruimte gaf aan zijn medewerkers en hen aanspoorde hun talent en interessegebied te ontwikkelen. Met veel aandacht luisterde hij naar ieders verhaal en vertelde ook graag het zijne. Hij legde bruggen en streefde steeds vlotte interuniversitaire relaties na, over de taalgrenzen heen. Hij was een buitengewone wetenschapper die zijn vakliteratuur als geen ander kende. Zijn legendarische kennis beperkte zich trouwens niet tot zijn vak maar was heel divers en reikte van geschiedenis, over muziek en kunst tot gastronomie en oenologie. Maar bovenal was André een heel goede clinicus met een zeer menselijke en scherpe klinische blik.

Het is voor velen – patiënten en collega's – een grote eer André gekend te hebben en samen met hem een stuk pad gegaan te zijn. We zullen hem herinneren als een warme man voor wie wij de grootste sympathie en respect hadden.

Martine De Vos en Danny De Looze